

raade meget vel taaler Sammenligning med det Arbejde, det ærede Medlem hidtil har udført.

Det ærede Medlem Hr. Trier mente, at Fredstraktaten i Undtagelsesbestemmelserne kun tog Hensyn til Klima. Det er en ganske forkert Opfattelse. I Slutningen af Traktaten tales der ikke blot om Forskelligheder i Klima, men om Sæder og Sædvaner og ogsaa om økonomisk Hensigtsmæssighed, og saa er Spørgsmaalet da det, om det er økonomisk hensigtsmæssigt for Danmark, at det kommer til at indtage en førende Stilling med Hensyn til Gennemførelsen af en 8 Timers Arbejdsdag. Jeg mener nej. Vi er i Forvejen saa haardt trængte i Konkurrencen, at der kan være al Anledning til at vente og se, hvorledes man stiller sig i andre Lande, og endnu er det da ogsaa kun Grækenland, der har turdet tage Konsekvensen af Overenskomsten i Washington.

Det ærede Medlem Hr. Trier kan tale saa meget, han lyster, om, at jeg ikke har tænkt paa danske Arbejdere under min Tale i Gaar. Jeg har hørt denne Melodi før; det er jo det, man faar kastet i Hovedet, hver Gang man ikke følger Socialdemokraternes Forslag, at saa tænker man ikke paa danske Arbejdere. Jeg har i min Tale i Gaar og ved hele Behandlingen af dette Spørgsmaal taget Hensyn til hele det danske Samfund og dermed ogsaa til danske Arbejdere, og en Kendsgerning er det, at 8 Timers Arbejdsdagen vil betyde formindsket Produktion, mindsket Købeevne og øget Prisforhøjelse, og jeg føler mig forvisset om, at som Stillingen er i Øjeblikket, vil ogsaa adskillige Arbejdere være klare over, at det vilde være meget forkert at afløse de frivillige Overenskomster med lovbundne Bestemmelser. Nu tales der kun om Industrien, Landbruget er foreløbig skudt til Side. Jeg tror, det er for at faa Medicinen til at glide lettere, at man giver den i to Portioner. Har vi først ved Lov stadfæstet 8 Timers Arbejdsdagen i Industrien, er der for mig ingen Tvivl om, at det næste Maal, man sætter sig, vil være at faa den indført ogsaa i Landbruget, og hvad det vil betyde, behøver man ikke nærmere at udvikle for hver den, som har blot en lille Smule Kendskab til praktiske Landbrugsforhold. Det danske Landbrug er et saa fint udviklet, saa fint afstemt Instrument, at en saadan Bestemmelse vilde blive lammende, meget mere lammende hos os end for Landbruget i andre Lande. Det vilde med andre Ord

svække os uhyre i Kapløbet med vore Konkurrenter. Vi vilde sætte os selv i Baggrunden. For hele vort Samfund — ogsaa for de danske Arbejdere — mener jeg derfor, at der i Øjeblikket kun er et eneste Valg, og det er at se Tiden an.

Selv den radikale Ordfører (Dahlgaard), hvis Tale i Gaar i høj Grad bevægede sig i den for radikal Politik i Øjeblikket ikke ganske ukendte Gangart „paa den ene Side“ og „paa den anden Side“ — selv han var jo klar over, at man skulde meget vogte sig for Dogmet om 8 Timers Arbejdsdagen. Og det kan jeg meget godt forstaa. Der er her i Landet mange radikale Folk, ogsaa fremtrædende radikale Politikere, som føler sig overtødet om, at selv om man en Tid herhjemme var paa Nippet til at faa dette Dogme forkert i Halsen, kan det ikke forpligte i Fremtiden. Man har nemlig set visse praktiske Resultater af 8 Timers Arbejdsdagen — Resultater, som absolut ikke i enhver Henseende har været af det gode. Maa jeg for øvrigt sige, som jeg sagde i Gaar, at jeg erkender, at en 8 Timers Arbejdsdag i mangfoldige Forhold kan være mere end nok. Man skal blot tage Hensyn til Arbejdets Art og tage Hensyn til, om der ydes effektivt Arbejde. Det er i øvrigt ikke Arbejdstiden, det kommer saa meget an paa som det, om der virkelig i den Tid, der arbejdes, bliver arbejdet godt.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen mente i Gaar, at hvad man bandt sig til paa Washington-Konferencen, skulde man være forpligtet til at gennemføre ved Lov. Denne Betragtning er selvfølgelig forkert. Folkeforbundet har sat sig visse Formaal, som man skal stræbe hen imod, saafremt de særlige Forhold tillader det, men man har naturligvis ikke sat Lovgivningen ud af Spillet. Det er da ogsaa en yderst farlig Fortolkning, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, en Fortolkning, som var fuldstændig ved Siden af, og som man paa det bestemteste maa tage Afstand fra.

Til sidst et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Sundbo. Det ærede Medlem Hr. Sundbo udtalte i Gaar, at hvis man ikke vilde være med til at lovfæste Kravet om 8 Timers Arbejdsdagen, vilde man sprede Uro her i Danmark, som Uroen havde bredt sig i andre Lande. Jeg kunde have Lyst til at spørge: Hvad var egentlig Meningen med disse Udtalelser? Er det Meningen, at man vil true os til at gaa med til de Overenskomster, der